10,14,14. Ausserdem in Wortspielen und dergl.: प्राणी वे प्र प्राणी हि भूतान्यनुप्रयस्ति Air. Ba. 2,40. प्रेति चेति चेति स्वस्त्येव गच्छति स्वस्ति पुन्गगच्छति (प्र धार्व ख्रा) 3,26. ÇAT. Ba. 1,4,1,4. 4,6,6,7. KATI. ÇA. 11,1,20. Vor dem Zeitwort wiederholt P.8,1,6. Schol. zu P.2,2,18, Vårtt. 11. RV. 1,40,7. 138,1. 7,8,4. 8,58,1. 9,9,2. Am Anfange eines Comp. vor einem Subst. fort, weg P. 2,2,18, Vårtt. 4 (eig. 5). 24, Vårtt. 8. Vor Adjectiven im Comp. steigernd: vorzüglich, sehr. प्रापतामक् proavus, प्रयोत्र pronepos. Accent bestimmter mit प्र beginnender Composita P. 6,2,183. Nach H. an. 7,14 und MED. avj. 65 hat प्र die Bed. von गतादि und प्रकर्ष. Purussorroma bei Du ead. zu Vop. kennt nach ÇKDa. folgende Bedd.: गित, आर्म्भ, उत्कर्ष, सर्तताभाव, प्राथम्य, ख्याति, उत्पत्ति und व्यवकार. Vgl. प्रतर्म, प्रथम und पर्ग.

2. प्र (von 1. प्रू) adj. am Ende eines Comp. füllend, erfüllend; s. म्राकृतिप्र, करयप्र, कामप्र (n. auch nom. act.). प्रम् absol. s. u. गाष्पर्. Die Bed. ähnlich hat das Wort in इत्प्र und त्र्प्र. — Vgl. प्रा.

प्रजा 1) n. Vordertheil der Gabeldeichsel am Wagen: प्रजापनेन कास्तामी प्रजाम Çat. Ba. 1,1.2,9. 3,5,2,4. Kâtj. Ça. 7,9,5. 8,4,28. ेचिंत् in Form eines Pra-uga geschichtet, अमर्थेता:प्रजा (अमर्थत:प्रजा Çat. Ba. 6,7,2,8) auf beiden Seiten mit Pr. versehen TS. 5,4,41,1.2. Kâth. 21,4. Kâtj. Ça. 16,3,9. — 2) m. n. N. des zweiten Çastra der Frühspende RV. 10,130,3. VS. 15,11. Ait. Ba. 2,31. 37. 3, 1. 2. 4,29. 5,1. 20. Çat. Ba. 13,3,4,8. Çâñeh. Ba. 14,4. 19,8. 10. 20,2. 4. Ça. 7,5,22. 11, 11,9. Âçv. Ça. 5,10. 7,1. 6. 10. fgg. 10,10. — Die Erklärer führen das Wort auf प्रया zurück; s. VS. Paât. 4, 127. Vgl. क्रिएस्प्र े.

प्रडाय adj. von प्रडा Çat. Br. 3,3,4,9.

प्रकङ्कते (1. प्र + क) m. ein best. schädlicher Wurm oder dergl. RV.

प्रकच (1. प्र + कच) adj. viell. abstehende Haare habend Viurp. 213. — Vgl. उत्कच, विकच.

प्रकट् (von प्रकट), प्रकटित offen zu Tage treten: सूतमागधसंस्तावप्र-करहोरवाकुक Hanv. 15789. — Vgl. प्रकटप्, प्रकटाप्

प्रकारें (1. प्र + कर) 1) adj. f. म्रा P.5,2,29. offen zu Tage liegend, offenbar, offen, sichtbar H.1467. Halâs. 4,67. Vsutp. 217. त्रिपादममृतं गुक्तो पादे। उचं प्रकारो उभवत Sobses. 12, 20. गर्भाएडातप्रकारो उभवत Mibb. P. 108, 17. प्रकार: सी उन्तु er zeige sich Katbås. 12, 190. प्रकारमिक् विशेषं वंचना-दाक्रामः Spr. 187. 1825. ंवेकृता Riéa-Tab. 6.215. 121. Çbut. 20. Çatb. 14,260. प्रकाराप्रकारो चीते लीला सेपं हिधाच्यते Buhgavatimbraim ÇKDb. प्रकारम् adv. offenbar, deutlich, sichtbar Vabib. Bbb. S. 50,44. पिरात्साक्तिः प्रकारं पुत्रं बुद्धा Katbis. 43, 243. Kull. zu M. 9, 228. निर्मत्याप्रकारं प्रातिवर्धन Beiw. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines Mannes Riéa-Tab. 6,319. — Vgl. म्रवकार, उत्कार, निकार, विकार, सिंकर.

प्रकारन (von प्रकारण) n. das Offenbaren, vor-Augen-Führen Çânng. Paddu Binl. 34.

प्रकटप् (von प्रकट), °करणित offenbaren, vor Augen führen. enthüllen, deutlich zeigen: (चन्द्रे) उदिते दिश: प्रकरणित Çıç. 9, 40. Spr. 738. Mîrk. P. 104, 39. नखाना पाणिउत्यं प्रकरणतु किमन्मगपतिः Verz. d. Oxf. H. 130, b. 2. प्रकरित H. 1478. Spr. 397, v. l. 778. 1850. 2593. Katuás. 5,

140. 18,394. 29, 184. Git. 1,35. Rića-Tar. 6,309. Mark. P. 84,20. Prab. 2,4. Schol. in der Einl. zu Kaurap. प्रकारितकृताशेषतमम् adv. vor Aller Augen Spr. 1723. — Vgl. प्रकाराप्.

प्रकाराय (wie eben), °कारायांत offenbaren, verkünden: महर्मे प्रकाराय च Vanau-P. in Verz. d. Oxf. H. 62, a, 35.

प्रकारीकार (प्रकार + 1. कार्) = प्रकारण; act. Spr. 1771. Pankar. 185, 25. med. Råéa-Tar. 4, 264. ंकार्तुम् Катнія. 21, 89. ंक्त्य 37, 85. ंक्त् 13, 168. Çrut. 24. Märk. P. 125, 34. Pankar. 99, 9. Çiç. 9, 80. स्रप्रकारीक्त Spr. 169.

प्रकटीमू (प्रकट + भू) offenbar werden, sich zeigen: भवित्त Çıç. 9,23. भूय Катная. 11,68. 28,33. 35,62. भूत 7,110. 21,143. 38,70. Мавк. Р. 102,6. Райкат. 223. 19. Kull. zu M. 8,245.

সন্ধান (1. স + ন°) adj. wohl von wo das Uebel gewichen ist: ই্ছা P. 6.1, 153, Sch.

प्रकायन (von कायप् mit प्र) n. das Verkünden, Mittheilen P. 1, 3, 32. Verz. d. Oxf. H. 27, a, 13. 14. 19. प्रकायनम् enklit. nach einem Verbum finitum gaņa गोत्रादि zu P. 8, 1, 27. 57.

प्रकामन n. nom. act. und प्रकामनीय partic. fut. pass. von 2. काम् mit प्र P. 8,4,34, Sch. Vop. 26,4.

प्रकम्प (von कम्पू mit प्र) m. das Erzittern, Erbeben, Beben: ट्वता-नाम् (der Götterbilder), श्रवने: Suça. 1,110,14. वापो: MBu. 3,7195. वप:-प्रकम्पशिर्म् vor Alter zitternd R. 2,45,13 (\$3,15 Gora.). खड्रस्य, श्ररे: Spr. 2216. श्रप्रकम्पतनु Rága-Tab. 5,57. श्रक्ं मनिस्तभपात्प्राप्तगाठप्रक-म्पा Spr. 2475. श्रप्रकम्पं (adv.) स्थितं धर्मे R. Gora. 2,21,13. — Vgl. ड-प्रकम्पं, निष्प्रकम्पं.

प्रकृति (vom. caus. von किम्पू mit प्र) 1) adj. erzittern machend. — 2) m. a) Wind H. 1106. Verz. d. Oxf. H. 184, a, 33. — b) N. einer Hölle Çabdar. im ÇKDa. — c) N. pr. eines Asura Katuâs. 45, 224. 46, 38. 47, 15. 29. 79. — 2) n. das Schütteln, Hinundherbewegen P. 8, 4, 32, Sch. शिर्म: MBu. 12,3840. मन्द्रस्य Hariv. 12173.

प्रकम्पनीय (wie eben) adj. zum Zittern zu bringen Vop. 26, 4.

प्रकम्पित (von कम्प् mit प्र) n. das Erzittern Vandu. Bau. S. 96, 6. — Belege für die adj. Bed. s. u. कम्प् mit प्र.

प्रकम्पिन् (wie eben) adj. zitternd, sich hin und her bewegend: प्रका म्पिशिर्सी भूवा Miss. P. 109, 42.

प्रकम्ट्य (vom. caus. von क्रम्प् mit प्र) adj. zum Zittern —, zum Beben zu bringen: रात्र्पाामप्रकम्टय: R. 6,36,95. — Vgl. दुरुप्रकम्ट्य.